

Handelingen 2 1-13 – Pinksteren

Thema: **verstaanbaar**

- Lezing: Handelingen 2:1-13

¹Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak waren ze allen bij elkaar. ²Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde. ³Er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten, ⁴en allen werden vervuld van de heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven.

⁵In Jeruzalem woonden destijds vrome Joden, die afkomstig waren uit ieder volk op aarde. ⁶Toen het geluid weerklonk, dromden ze samen en ze raakten geheel in verwarring doordat iedereen hen in zijn eigen taal hoorde spreken. ⁷Ze waren buiten zichzelf van verbazing en zeiden: 'Het zijn toch allemaal Galileeërs die daar spreken?' ⁸Hoe kan het dan dat wij hen allemaal in onze eigen moedertaal horen? ⁹Parten, Meden en Elamieten, inwoners van Mesopotamië, Judea en Kappadocië, mensen uit Pontus en Asia, ¹⁰Frygië en Pamfylië, Egypte en de omgeving van Cyrene in Libië, inwoners van Rome die zich hier gevestigd hebben, ¹¹en ook mensen uit Kreta en Arabië, zowel Joden als proselieten – wij allen horen hen in onze eigen taal spreken over Gods grote daden.' ¹²Verbijsterd en geheel van hun stuk gebracht vroegen ze aan elkaar: 'Wat heeft dit toch te betekenen?' ¹³Maar sommigen zeiden spottend: 'Ze zullen wel dronken zijn.'

- Preek

Lieve mensen,

De zuilen van vroeger zijn vervangen door bubbels, en we leven meer langs elkaar heen dan ooit. Polarisatie is aan de orde van de dag en populistische politici maken daar handig gebruik van. Mensen worden tegenover elkaar gezet en in hun eigen hoek gedreven. En de onderlinge verbondenheid is ver te zoeken.

Mensen zitten er vaak geharnast in. Door je algoritme wordt je in een informatiefuik getrokken. Je ziet geen andere beelden dan je zelf steeds aanklikt. En zomaar bouw je je bastion met gelijkgestemden. Het is geen bubbel, maar een fort dat onbereikbaar is voor andere meningen en visies. Als je anderen al ontmoet luister je maar half en heb je je oordeel al klaar. Je ziet het overal om je heen. En ongemerkt heeft het misschien ook al bezit genomen van jezelf.

In die wereld vierten we Pinksteren.

In de wereld van toen is hetzelfde aan de hand als in die van vandaag. De gemeenschapszin was misschien groter, maar ook toen had je groepen. Farizeeën, die de wet minutieus willen toepassen en handhaven. Sadduceeën, die niet geloven dat er een opstanding van doden is. En Schriftgeleerden, die in hun Bijbeluitleg niet te bewegen waren. En je hebt de leerlingen van Jezus, die bij elkaar klitten en afwachten wat er gaat gebeuren. Nu Jezus alweer tien dagen weg is.

Hoe doorbreekt de Geest de grenzen die door mensen zijn gemaakt?

Er gebeurt een wonder. Mensen zijn niet alleen verdeeld in groepen van voorkeur. Maar ook een taalbarrière scheidt de een van de ander. Sinds de bouw van de toren van Babel gestaakt werd is er vervreemding tussen volken. Onverbondenheid omdat je elkaar niet meer kan bereiken (Gen.11:7,8). Maar nu verstaan ze de leerlingen ineens.

Maar er gebeurt nog iets diepers. Want aan het einde van die dag zijn er ineens drieduizend (!) nieuwe gelovigen. Ze verstaan het niet alleen. Maar zijn ook vatbaar voor de boodschap. Terwijl de preek van Petrus niet in alle delen fijn is om te horen. Hij is nogal confronterend. Hij verwijt zijn hoorders dat zij ervoor verantwoordelijk zijn dan Jezus gekruisigd is.

Slide: 23 Deze Jezus (...) hebt u door goddelozen laten kruisigen en doden.

En toch geven ze hun leven aan die Heer. Ze komen uit hun zelfrechtvaardiging. Hun vooringenomen standpunten. Ze verlaten hun zuil, hun bubbel. En sluiten zich aan bij een nieuwe familie. Broers en zussen van Jezus en van elkaar. Kinderen van de Vader. Hoe krijgt de Geest dat voor elkaar?

Nou, het geheim zit hem in twee woorden in het gedeelte dat Heleen met ons las. Dat hoorwonder, dat beschreven wordt, dat wordt omgeven door twee begrippen en die zeggen volgens mij alles.

Eerst staat er:

Slide: 7 Ze waren buiten zichzelf van verbazing

De Geest zorgt er voor dat jouw geharnaste, veilige leven. Dat pantser waar je je mee beschermt. Dat je daar uit getrokken wordt. Je bubbel wordt even doorgeprikt. Doordat je ineens je eigen taal hoort spreken. En ook woorden hoort waar je blijkbaar gevoelig voor bent. Omdat je daar behoefte aan hebt. Ineens ga je open. En bereikt het evangelie je hart. Je bent bereid om je mening bij te stellen. En je vooroordelen te laten varen. Je raakt buiten jezelf. Dat betekent letterlijk: je komt buiten je comfortzone. Waar je veilig met je eigen mening afgeschermd dacht te zijn.

En dat zelfde staat er nog een keer. Want iedereen hoort de leerlingen in zijn eigen taal. En dan staat er:

Slide: 12 Verbijsterd en geheel van hun stuk gebracht vroegen ze aan elkaar: 'Wat heeft dit toch te betekenen?'

Ze zijn door het wonder van hun stuk gebracht. Dat betekent letterlijk: je staat niet meer zo stevig. Je bent bereid een stap te zetten. In beweging te komen. Je stevige standpunten blijken toch geen houvast te geven. Je bent bereid je leven te veranderen.

En dat zie je na de toespraak van Petrus nogmaals. Want Petrus vertelt erover dat Jezus niet alleen gestorven is, maar ook opgestaan. En dat Hij vergeving en redding aanbiedt. Rust, ruimte en richting.

Slide: 37 Toen ze dit hoorden, waren ze diep getroffen en vroegen aan Petrus en de andere apostelen: ‘Wat moeten we doen, broeders?’

En dat is wat de Geest wil bereiken. Dat je het evangelie verstaat en van je stuk gebracht wordt. Dat je je verzet laat varen. Je weerstand laat afbreken. Diep getroffen. Zo diep, dat je Jezus wilt gaan volgen. Met vallen en opstaan, zeker. En vaak genoeg moet de Geest je opnieuw van je sokken blazen. Maar laat dat maar aan de Geest over. Dat kan plotseling. Maar Hij werkt ook heel geleidelijk. Dat een beweging naar Jezus toe zich langzaam maar zeker voltrekt.

En dat komt met Pinksteren dus omdat het evangelie verstaanbaar is. *En* doordringt in je hart. Die verstaanbaarheid is superbelangrijk, zo blijkt. Wil je mensen bereiken, dan moet je als kerk de taal spreken die mensen verstaan. Jezus heeft dat ook goed aan gevoeld – hoe kan het ook anders – door het Avondmaal in te stellen. Zo’n simpele maaltijd die het evangelie van onze Heer zo dichtbij brengt. Brood, wijn, druivensap. Voor jou. Een kind kan het proeven. Zoveel houdt Jezus van mij.

Pinksteren roept jou en mij op het evangelie verstaanbaar te verspreiden. Door daden die spreken. Door woorden die raken. Door een houding die opvalt. Als jij leeft vol genade en vrede en barmhartigheid dan brengt dat mensen van hun stuk in deze geharnaste wereld. Moet je maar eens kijken op social media hoe juist filmpjes vol verrassende verbinding *viral* gaan. En krachtiger spreken dan alle haat en geweld. Zo overwin je het kwade door het goede. En geef je de Geest ruimte om mensen in vuur en vlam te zetten. Doordat je een verstaanbaar evangelie leeft en spreekt. Moet je eens kijken wat er dan gaat gebeuren.

Amen